

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่าง ความฉลาดทางอารมณ์กับ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา โดยได้ศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนเมโทรเทคโนโลยี จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 94 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความฉลาดทางอารมณ์ ของกรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข โดยให้นักศึกษาประเมินระดับความฉลาดทางอารมณ์ของตนเอง แล้วนำมา วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และหาความสัมพันธ์ระหว่างความฉลาด ทางอารมณ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ผลการวิจัยพบว่า ความฉลาดทางอารมณ์ ด้านเก่ง และความฉลาดทางอารมณ์โดยรวม มีความสัมพันธ์เชิงลบกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนความฉลาดทางอารมณ์ ด้านดี และ ด้านสุข ไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนของนักศึกษา

Abstract

TE 133024

The research is conducted in order to study the relationship between students' emotional quotient and education result. This research is based on the conclusion drawn from the questionnaires about emotional quotient by Department of Metal Health – Ministry of Public Health – completed by 94 first-year of high vocational education students who studied in Metro Technology School, Chiang Mai. They answered questions and assessed level of their own emotional quotient. The data is analyzed to find out the average of standard deviation and the relationship between emotional quotient and academic achievement by using Pearson' product moment correlation coefficient.

It was found that, regarding to smartness dimension aspects of decision and problem solution, and E.Q. in general had negative relationship with achievement .05 lever of significance. Other two dimension, namely, goodness and happiness, did not have any significant relationship with achievement.